

NADANGEL MIHAEL

Ljubi angel Mihael, ti si tisti angel,
ki prav posebej čuva otroke.
Vedno te prikazujejo
oboroženega z mečem,
ker premaguješ zlo
in nas varuješ pred njim.
Prosim te, varuj tudi mene
pred vsemi in vsem,
kar bi mi lahko škodovalo.
Čuvaj me tudi pred slabimi mislimi,
ki me včasih obidejo.
Varuj me pred tem,
da bi se te slabe misli uresničile.
Spremljaj me na mojih poteh,
varuj me pred vsemi nevarnostmi
in me na koncu mojega življenja
vodi v večno Božjo ljubezen,
v katero bom za večno potopljen.

A. Grün, Angel ti stoji ob strani

SVETI TRIJE KRALJI

Praznik svetih treh kraljev praznujemo
v božičnem času, in sicer vselej 6.
januarja. Ta dan se spominjamo treh
modrih mož – Gašperja, Melhiorja in
Boltežarja. Po pripovedi so sledili svetli
zvezdi na nebu (zvezdi repatici), ki jih
je vodila do Betlehema, kjer se je rodil
mali Jezus. In ker je bil tudi Jezus kralj
in odrešenik, ki ga je ljudstvo zelo dolgo
pričakovalo, so kralji iz spoštovanja s
seboj prinesli posebna darila, ki so bila
v navadi za obdarovanje kraljev: zlato,
kadilo in miro.

Ljudje ta praznik praznujejo z veseljem
in z drobnimi običaji. Ponekod
izdelujejo zvezde ali krone, prepevajo
koledniške pesmi, kristjani pa na ta dan
blagoslovimo domove: pokadimo jih s
kadihom in pokropimo z blagoslovljeno
vodo. Mnogi dodajo še napis na podboj
vrat, ki označuje, da je hiša
blagoslovljena.

Praznik nam daje vzpodbudo, da si med
seboj tudi mi podarjamo plemenita
darila, kot so: prijaznost, pomoč,
nasmeh ... Hkrati pa nas opozarja, da je
Jezus tisti resnični kralj, ki si (še posebej
v teh dneh) zasluži, da je na prvem
mestu. Da si vzamemo čas zanj,
stopimo pred jaslice, ga pozdravimo in
povabimo v naše življenje.

AI

PUBERTETA

Ker je božični čas, se kdo od družinskih članov večkrat ustavi ob jaslicah v dnevni sobi. Mami se je mimogrede ozrla proti novorojenčku v jaslicah in zavzdihnila: »Pravkar ste bili tako majhni, dojenčki, sedaj pa je Neža že pred puberteto ...«

»Kaj je to puberteta?« je vprašal Blaž.

»To je čas, ko ti začnejo vsepovsod rasti dlake ...« je Neža vihala nos.

»Potem so moje noge že v puberteti,« se je Blaž počohal pod kolenom.

Vsa družina se je smejala. Neži se je zazdelo, da gre še Mariji v jaslicah malce na smeh.

»Blaž, ti boš na prve znake pubertete še malo počakal, Neža pa bo kmalu na poti v odraslost. Najstništvo, kot tudi rečemo puberteti, je namreč čas, ko otroci postajate odrasli.«

»Veš, Blaž, nekega dne se boš zbudil z brado od Kralja Matjaža, velikimi stopali od Bigfoota in Zverjaščevimi dlakami po trebuhu ...« je naštevila nagajiva starejša sestra, Blaž pa je imel z vsako njeno besedo večje oči.

»Kar mirno, dečko, puberteta se ne zgodi čez noč, začne se zelo počasi in opazovanje sprememb na telesu je prav zanimivo. Zgodijo pa se tudi spremembe v razmišljanju,« je našteval ati.

»Torej mi bo brada zrasla počasi?« je za vsak slučaj še enkrat preveril Blaž.

Ati je pokimal: »Zelo počasi, kar brez skrbi.«

Neža, ki se še ni odločila, ali naj se pubertete veseli ali naj jo zasovraži, še preden se zares začne, se je v predsobi gledala v zrcalo. Na čelu je zatipala rdečo bunkico. »Mami, ali bo iz tega nastal mozolj?« je vprašala z žarečimi očmi. Za zdaj se je znanilcev novega obdobja še veselila.

»Morda. Če je mozolj, bo na vrhu kmalu videti belo bunkico.« Mami je bila hvaležna, da se deklica sprememb veseli.

»Potem boš pa videti kot planet od Malega princa, na katerem so vulkančki,« jo je dražil Blaž. Mozoljčki so ga spominjali na male vulkane in tudi njemu so se zdeli prav zanimivi. Nagajivi Blaž kar ni in ni nehal. Iz njegovih ust so začeli prihajati tisti malo manj primerni izrazi za zadnjo plat. Mama ga je prekinila. Presenečena je obstala: »Od kod so se pa zdaj te besede vzele? Nič kaj božične niso bile slišati.«

»Teta puberteta je pojedla strica bontona!« je v šali odgovoril deček, a ker je vedel, da s takšnim norčevanjem lahko prizadene starejšo sestro, se je zresnil. Pa tudi Neža se ni dala motiti, zato je Blaža hitro minila želja po nagajanju, raje se je odpravil igrat k jaslicam.

Po: M. Pezdir Kolof, Zakajški

Zakaj krstimo že dojenčke, ki se za to sploh ne morejo odločiti sami?

Krst je Božji dar.

Verni starši to storijo, ker želijo najboljše za svojega otroka.

Zato so v tvojem imenu rekli da Bogu in da krstu.

Danes lahko sam izgovoriš svoj da Bogu.

Lahko si prepričan: še preden se odločiš za Boga, se je Bog že odločil zate.

Sicer te sploh ne bi bilo.

Po: Youcat za otroke